

hed, saa tillader jeg mig nærmere at begrunde dette. Kun dette kunde jeg nemlig sige, forbi jeg erkjender, at Kjøbstæberne ved et langt større Forbrug af toldpligtige Varer udrede forholdsvis meget Mere af indirecte Skatter end Landboerne, og at dette udjevner væsentligt den Forskjel, som paa Landboernes Bekostning er tilstede med Hensyn til den directe Skat. Saavidt jeg forstod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen), meente han, at den sidste Krigsskat kun leverede 6—700,000 Rb. fra Landet. Det er en Feiltagelse; den leverede 16 à 1700,000 Rb., thi Krigsskatten paa Hartkornet havde det ærede Medlem nemlig glemt; men det er en Sag, som jeg ikke her skal gaae videre ind paa. Den Doctrin, som er fremkommen navnlig fra det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), at Hartkornsskatten er fornemmelig en Prioritetsskjældb paa Sorden, hvorimod Dyrningsafgiften skulde være at betragte som — jeg vil her tillade mig at nævne et Ord, som passer til hans Udtalelse — en Løssregjæld, har i mine Dine slet ingen Indflydelse paa dette Spørgsmaal, og jeg skal derfor ikke opholde D'Herrer med nærmere at omtale dette.

Med Hensyn til, hvad der igrigt er foreslået, nødes jeg til at gjøre et Par Bemærkninger om et Foredrag, som i mine Tanker er det besynderligste, som er holdt her i Salen ved denne Sags Behandling. Jeg mener det Foredrag, vi hørte af et af Medlemmerne for Sorø Amt — det er Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) —. For det Første er det mærkeligt, at han, for at mødegaae den mørke Tale om Finantsvæsenet, vil mødegaae Medlemmer fra Veile Amt. Man pleier dog ellers altid at nævne det enkelte Medlem, hvis Ytringer man vil mødegaae. En saadan Forbring vil jeg imidlertid ikke stille til det ærede Medlem. Besynderligt er det, at han just henvender sig til mig, al den Stund jeg netop har søgt at godtgjøre, at Andrés Udtalelser i denne Retning vare for mørke. Det ærede Medlem maatte fortrinnsvis have henvendt sig f. Ex. til vor fælles Ven for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Hans Udtalelse var det, jeg gif imod, idet han kom til en større

Underbalance, end jeg erkjendte for rigtig. Hvad angaaer selve mit Fremførte, da tillader jeg mig at paastaae, at det ærede Medlem ikke er kommet med et eneste Tal, der modsiget et eneste Ord eller et eneste Tal, af hvad jeg har fremført. Tværtimod har han meget villig indrømmet, at Drefunds-fonden opspises, at Aversions-summen fra Hertugdømmernes forbruges. Det er Altsammen meget rigtigt, siger han, og kort efter tilføjer han, at vi skulle holde paa Statsactiverne. Det er dog en løierlig Maade at holde paa Statsactiverne, at lade dem spise op og kalde det rigtigt. Det ærede Medlem kan have Ret i sine Coursberegninger; jeg følger dem ikke saa nøie, skjøndt jeg ikke er ganske fremmed derfor, men da vi trængte til Laan, fik vi mellem 10 og 11 Millioner og maatte foruden 5 pCt. afsorte 1 Million deraf, inden vi fik Beløbet ind i Statskassen, det var dengang; dersom vi atter komme i Knibe, og det kunde hændes, saa skulle De see, hvorledes det vil stille sig paa det Pengemarked, som De ville søge Laan paa. Courserne gaae op og ned. Vi have seet, hvorledes Discontoen er løben op til 10—11 pCt., hvilket naturligvis har en umaadelig Indflydelse paa Papirernes Salg. Jeg seer ikke længselsfuldt over Sundet efter deres 5 pCt. Papirer, og jeg veed ikke, hvorvidt det er Tilfældet, at vore 4 pCt. Papirer ere ligesaa høit i Pris som disse, men jeg siger, at vore 4 pCt. Papirer staae lavt nok, og det have mange af mine specielle Landsmænd hiinsides Rattegattet, som det hedder, faaet at føle i den senere Tid; de vide, hvor Meget de have maattet betale i Afdrag ved Realisation af 4 pCt. Papirer. Det ærede Medlem sluttede med at sige, at vor finansielle Dydighed som Stat ikke lod Noget tilbage at ønske. Det er en besynderlig Talemaade fra den Kant; jeg protesterer derimod. Til samme Tid som vi, for at holde Balance, maae spise vore Activer op og dog maae paalægge nye Skatter, som vi ikke kunne haabe at komme af med i de første Aar, siger det ærede Medlem, at vor finansielle Dydighed ikke laaber Noget tilbage at ønske. Det maae de Herrer troste sig med. Jeg forlanger ikke, at de skulle troe mine Ord; jeg taler ikke for at vinde Tillid,